Eerlijk onderwijs

In tijdschriften en op congressen rapporteren wij over onze successen. Dit is een wijd verbreide gewoonte in alle vakgebieden. Het is niet zonder meer een slechte gewoonte, zolang iedereen zich maar realiseert dat succes maar een klein gedeelte van de werkelijkheid is. Het doorbreken van deze gewoonte is niet eenvoudig. Redacties van tijdschriften staan bijvoorbeeld niet te dringen bij de auteurs om artikelen over mislukkingen in hun tijdschriften te krijgen. Zij willen nieuws en succes.

Als docenten vinden we het belangrijk dat studenten nadenken en kunnen praten over zowel de leuke dingen als de minder leuke dingen uit de werkelijkheid van alledag. We noemen dat tegenwoordig reflecteren. Het vermogen tot zelfreflectie wordt gezien als een wezenlijk bestanddeel van professioneel gedrag. Een arts die kan reflecteren en vervolgens iets zelf doet met de constatering, is – denken wij – een professional die blijft leren.

Het medisch onderwijs wordt steeds professioneler, zeggen we. In mijn opvatting betekent dat ook dat we moeten reflecteren over wat we doen en er eerlijk over moeten praten. Zijn we eerlijk over

ons onderwijs? Of hebben we het alleen over successen? Over het algemeen zijn we in het medisch onderwijs nu veel opener en eerlijker dan een aantal jaren geleden. Er is veel contact tussen onderwijsmensen en we gaan gemakkelijk bij elkaar op bezoek. De Nederlandse Vereniging voor Medisch Onderwijs speelt een grote rol bij deze openheid door gelegenheden te creëren waar we elkaar ontmoeten. Het Gezond Onderwijs Congres (GOC) is zo'n gelegenheid. Voorbeelden van openheid waren vorig jaar de collegae uit Leiden en het jaar daarvoor de collegae uit Utrecht, die de plannen voor hun nieuwe curricula ter discussie stelden. Op het GOC, tijdens presentaties en in de wandelgangen, hoor ik vertellen over successen, terwijl ik weet dat de werkelijkheid iets minder fraai is. Jammer, en niet zo professioneel. Het is mijns inziens een uitdaging voor de komende tijd om te leren van de problemen van alledag en het er gewoon over te hebben. De redactie ontvangt dan ook graag artikelen over mislukkingen waarin een goede reflectie wordt gegeven over wat er misging en hoe het beter had gekund.

Albert Scherpbier